

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Actionpackat hästäventyr: Recension av Wilma Möllers Springa som vinden

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 09/05/2024

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Lassén-Seger, M. (2024). Actionpackat hästäventyr: Recension av Wilma Möllers *Springa som vinden*. *Hufvudstadsbladet*, 27. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2024070159949>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Actionpackat hästäventyr

Wilma Möller: *Springa som vinden*. S&S, 2024.

I Wilma Möllers *Springa som vinden* ljuder än en gång hästbokens credo starkt. Enligt 16-åriga Nora Neilander "är 'det riktiga livet' lika med livet i stallet. Allt annat är sekundärt". Nora satsar på att bli professionell jockey i galoppsport. Läsarna får smaka på hur tuff sporten är när Nora, bara ett par sidor in i boken, förlorar kontrollen över hästen "Arizona som följer upp med ett av sina ökända bocksprång. Ena sekunden ser jag hennes hals försvinna ner mellan hennes framben, i nästa dänger jag i marken så att det visslar om det."

Vägen mot drömjobbet kantas av smällar mot kropp, huvud och självkänsla – men Nora framhärdar stödd av dito hästtokiga bästisen Lydia, pojkvännen Leon, tränaren Jari och morfadern som gett Nora möjlighet att växa upp i stallet.

Berättarröstbyte på gott och ont

I den fristående uppföljaren till debuten *Allt att vinna* (2010) visar Möller åter sin förmåga att sätta ord på lusten och passionen till ett liv på hästryggen. Nora är fortfarande huvudperson, men i *Springa som vinden* introduceras en ny, inledningsvis okänd, berättarröst redan i prologen. Greppet är bekant från deckarlitteraturen, och först en bra bit in i boken klarnar det vem flickan från prologen – Elvira – är. Det tvära berättarröstbytet från Nora till Elvira är inte särskilt elegant. Däremot fungerar fortsättningen där flickornas berättarröster varvas omlott smidigare. Fördelarna är givna då berättarröstbytet ger läsarna två olika perspektiv på bokens händelser, och Möller kan bygga spänning genom att alternera mellan flickornas synvinklar.

Doping, fusk och försäkringsfiffel

Action och en pulshöjande intrig kommer först i *Springa som vinden*. Hästintressets alltuppslukande värld får, ännu mer tillspetsat än i Möllers tidigare böcker, agera scen för doping, fusk, svek och försäkringsfiffel. På karaktärsskildringskontot faller romanstrassel och social utsatthet.

Elvira och hennes bror Emil bor i en husvagn på Sandåkra gård. De har bara varandra sedan deras älskade mormor som uppfostrat dem blivit dement och flyttat till ett vårdhem. Efter en olycka – oklart om orsakad av sparkande häst eller illvillig skurk – ligger Emil i koma och Elvira rymmer för att undgå ännu en ny fosterhemsplacering. Detta är bara *en* av otaliga vändningar i romanens uppskruvade handling och utgör den starkt emotionellt laddade finalen där Nora får i uppdrag att hitta Elvira och rädda hästen Arizona från slakt.

Platslöshet som skaver

Möller skriver så medryckande att dramat genast griper tag och lockar till sträckläsning. Samtidigt går något förlorat i det uppskruvade tempot. Frågan om var allt detta egentligen utspelar sig väcks när platser förses med anonyma, fiktiva namn och alla karaktärer pratar svenska trots finskklingande namn. Visst går det att skriva så frikopplat från geografisk kontext. Det har Möller bevisligen gjort tidigare utan att jag reagerat desto mer. Men i den nya boken skaver plötsligt platslösheten.

I den vilda galoppen för att hålla läsaren klistrad vid boksidorna riskerar nämligen den spänningsmättade texten, som saknar förankring i samhällelig kontext, kantra över i en räckta händelser utan klangbotten. Nora och Leons göra-slut-drama, de klasskillnader som blottas i stallmiljön och de omoraliska val som görs för framgång och pengar finns där, men Möller har för bråttom vidare för att utvinna det som kunde ge berättelsen mer tyngd. Jag vill dra i tyglarna och bromsa framfarten. För jag ser ju att Möller har kapacitet att göra både och: nagla läsarna vid boksidorna samtidigt som karaktärernas drivkrafter, styrkor och svagheter utforskas mer ingående och nyanserat.

Maria Lassén-Seger